

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

ת"פ
לפני דן יחיד

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)
רח' הנרייטה סולד 1 תל אביב-יפו, מיקוד 64294
טלפון: 03-6979539 ; פקס: 03-6919108

- נגד -

הנאשמת:

אבלינה הדסה פלד

ילידת 8.3.1946, ת.ז. ****
רח' ****, ** **
אמצעי קשר: **

כתב אישום

חלק כללי:

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום (להלן: "התקופה הרלוונטית") הייתה הנאשמת עורכת-דין, חברה בלשכת עורכי הדין בישראל, וניהלה משרד ברחוב יגאל אלון 157 בתל אביב.
2. במהלך התקופה הרלוונטית החזיקה הנאשמת במספר חשבונות בנק על שמה:
 - א. ח-ן *** סניף *** בנק *** (להלן: "החשבון העסקי").
 - ב. ח-ן *** סניף *** בנק *** (להלן: "החשבון אישי").
3. בתקופה הרלוונטית, וכפי שיפורט בכל אישום ואישום, ייצגה הנאשמת את לקוחותיה בהליכים בהם תבעו הלקוחות כספים מחברות ביטוח שונות (להלן: "הלקוחות").
4. באותן נסיבות, חתמו הלקוחות על יפויי כוח לפיהם תוסמך הנאשמת לגבות עבורם את סכומי הכסף להם יהיו זכאים (להלן: "יפוי הכוח").
5. בין השנים 2009 - 2016 קיבלה הנאשמת לידיה כספים עבור הלקוחות בסך כולל של 1,564,223 ש"ח והשתמשה בכספים אלו לצרכיה האישיים והכל כפי שיפורט להלן בכתב האישום.
6. החלק הכללי הינו חלק בלתי נפרד מכתב האישום.

אישום 1 (פל"א 400269/19)

א. העובדות:

1. במהלך שנת 2007 שכר ויטלי קבצ"יוב (להלן: "ויטלי") את שירותיה של הנאשמת על מנת שזו תייצגו בתביעה נגד חברת הביטוח מגדל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "חברת הביטוח"), בגין נזקים שנגרמו לו בתאונת דרכים בה היה מעורב.
2. בהמשך, עובר ליום 1.11.09, הושג הסכם פשרה בין הנאשמת, בייצגה את ויטלי, לבין חברת הביטוח לפיו תפצה חברת הביטוח את ויטלי בסכום של 365,000 ש"ח שישולם לויטלי באמצעות הנאשמת (להלן: "הסכם הפשרה" ו-"כספי הפיצוי" בהתאמה).
3. ביום 1.11.09 נתן בית משפט השלום בתל אביב תוקף של פסק דין להסכם הפשרה, וביום 15.11.09, בהתאם להסכם הפשרה, הועברו כספי הפיצוי לחשבון העסקי.
4. הנאשמת לא יידעה את ויטלי בדבר הסכם הפשרה שנחתם וכספי הפיצוי שהגיעו לידיה עבורו, לא העבירה לו אותם, ויצרה כלפיו מצג שווא לפיו משפטו עדיין תלוי ועומד.
5. הנאשמת שלחה יד בכספי הפיצוי במרמה, השתמשה בכסף לצרכיה האישיים והעבירה את כספי הפיצוי מהחשבון העסקי לחשבון האישי.
6. ביום 25.3.17 פנה ויטלי לבית המשפט על מנת לעיין בתיק התביעה שלו, אז הוברר לו כי ניתן תוקף של פסק דין להסכם הפשרה כבר ביום 1.11.09.
7. עקב כך, פנה ויטלי פעמים רבות לנאשמת וביקש לקבל את כספו ואילו הנאשמת דחתה אותו בתואנות שונות ולא העבירה לו את כספי הפיצוי.
8. במעשיה המתוארים לעיל ובהיותה מחזיקה כדין בנכס שקיבלה בשביל אדם אחר או לזכותו, בפיקדון, שלחה בו הנאשמת יד במרמה לשימושה שלה או של אחר שאינו בעל הדבר.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמת הנאשמת:

גניבה בידי מורשה – עבירה לפי סעיף 393(3) + 383(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

אישום 2 (פל"א 34018/19)

א. העובדות:

1. במהלך שנת 2004 נפגע א.א., יליד 2000 (להלן באישום זה: "א.א."), בתאונת דרכים וסבל מפגיעת ראש.
2. בהמשך לכך שכרה ב.ב, אימו של א.א. (להלן: "ב.ב."), את שירותיה של הנאשמת בשמו של א.א. על מנת שזו תייצגו בתביעה נגד חברת הביטוח כלל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "חברת הביטוח"), בגין הנזקים שנגרמו לא.א בתאונת הדרכים.
3. עובר ליום 11.10.11, הושג הסכם פשרה בין הנאשמת, בייצגה את א.א., לבין חברת הביטוח לפיו חברת הביטוח תפצה את א.א בסכום של 1,030,000 ש"ח שישולם לא.א באמצעות הנאשמת (להלן: "הסכם הפשרה" ו-"כספי הפיצוי" בהתאמה).
4. ביום 11.10.11 נתן בית משפט המחוזי בתל אביב תוקף של פסק דין להסכם הפשרה וכן אישר לנאשמת להעביר סך של 100,000 ש"ח מכספי הפיצוי לא.א.
5. הנאשמת טענה בפני ב.ב כי על פי חוק נאסר עליה להעביר לידה את כספי הפיצוי עד אשר א.א. יחצה את גיל 18, וכי היא תשמור על כספי הפיצוי עבור א.א. בנאמנות.
6. ביום 30.10.11 ובהתאם להסכם הפשרה, הועברו כספי הפיצוי לחשבון העסקי ובהמשך העבירה הנאשמת ל-ב.ב סך של 100,000 ש"ח מתוך כספי הפיצוי, בהתאם לפסיקת בית המשפט.
7. באותו היום הפקידה הנאשמת סך של 800,000 ש"ח מתוך כספי הפיצוי לפיקדון הרשום על שמה (להלן: "הפיקדון"), ושלחה יד במרמה ב- 130,000 ש"ח מתוך כספי הפיצוי.
8. בהמשך לאמור לעיל, במספר מועדים הנאשמת הוסיפה לשלוח יד בכספי הפיצוי במרמה בכך שהעבירה בהדרגה את הכסף מהפיקדון לחשבון האישי והשתמשה בכספים אלו לצרכיה האישיים.
9. משהגיע א.א. לגיל בגרות פנתה ב.ב לנאשמת בשמו וביקשה לקבל את יתרת כספי הפיצוי המגיעים לו, ואילו הנאשמת דחתה אותה בתואנות שונות ולא העבירה לא.א. את כספי הפיצוי.

10. במעשיה המתוארים לעיל ובהיותה מחזיקה כדין בנכס שקיבלה בשביל אדם אחר או לזכותו, בפיקדון, שלחה בו הנאשמת יד במרמה לשימושה שלה או של אחר שאינו בעל הדבר.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמת הנאשמת:

גניבה בידי מורשה – עבירה לפי סעיף 393(3) + 383(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

אישום 3 (פל"א 274711/2014)

א. העובדות:

1. במהלך שנת 2011 נפגעה מרים זנו (להלן: "מרים") בתאונת דרכים ושכרה את שירותיה של הנאשמת על מנת שזו תייצגה בתביעה נגד חברת הביטוח איילון חברה לביטוח בע"מ (להלן: "חברת הביטוח"), בגין נזקים שנגרמו לה בתאונת דרכים בה הייתה מעורבת.
2. ביום 19.11.2013 הושג הסכם פשרה בין הנאשמת, בייצגה את מרים, לבין חברת הביטוח לפיו תפצה חברת הביטוח את מרים בסכום של 61,709 ש"ח שישולם למרים באמצעות הנאשמת (להלן: "הסכם הפשרה" ו-"כספי הפיצוי" בהתאמה).
3. ביום 25.11.2013 נתן בית משפט השלום בתל אביב תוקף של פסק דין להסכם הפשרה, וביום 5.12.2013 ובהתאם להסכם הפשרה, הועברו כספי הפיצוי לנאשמת וזו הפקידה אותם בחשבון העסקי ביום 30.12.2013.
4. הנאשמת שלחה יד בכספי הפיצוי במרמה, השתמשה בכסף לצרכיה האישיים והעבירה את כספי הפיצוי מהחשבון העסקי לחשבון האישי.
5. בהמשך, פנתה מרים פעמים רבות לנאשמת וביקשה לקבל את כספה ואילו הנאשמת דחתה אותה בתואנות שונות ולא העבירה לה את כספי הפיצוי.
6. ביום 7.7.14, ולאחר שהגישה מרים תלונה במשטרת ישראל נגד הנאשמת, העבירה הנאשמת למרים סך של 53,488 ש"ח, שהם כספי הפיצוי בקיזוז שכר טרחתה של הנאשמת.
7. במעשיה המתוארים לעיל ובהיותה מחזיקה כדין בנכס שקיבלה בשביל אדם אחר או לזכותו, בפיקדון, שלחה בו הנאשמת יד במרמה לשימושה שלה או של אחר שאינו בעל הדבר.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמת הנאשמת:

גניבה בידי מורשה – עבירה לפי סעיף 393(3) + 383(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

אישום 4 (פל"א 491653/2017)

א. העובדות:

1. ביום 22.10.2014 שכרה ענבל רוטמן (להלן: "ענבל") את שירותיה של הנאשמת על מנת שזו תייצגה בתביעה נגד חברת הביטוח שירביט חברה לביטוח בע"מ (להלן: "חברת הביטוח"), בגין נזקים שנגרמו לה בתאונה בה הייתה מעורבת.
2. עובר ליום 27.12.2016 הושג הסכם פשרה בין הנאשמת, בייצגה את ענבל, לבין חברת הביטוח לפיו תפצה חברת הביטוח את ענבל בסכום של 13,110 ש"ח שישולם לענבל באמצעות הנאשמת (להלן: "הסכם הפשרה" ו-"כספי הפיצוי" בהתאמה).
3. ביום 27.12.2016 נתן בית משפט השלום בתל אביב תוקף של פסק דין להסכם הפשרה, וביום 2.2.2017 ובהתאם להסכם הפשרה, הועברו כספי הפיצוי לחשבון העסקי של הנאשמת.
4. הנאשמת שלחה יד בכספי הפיצוי במרמה, השתמשה בכסף לצרכיה האישיים והעבירה את כספי הפיצוי מהחשבון העסקי לחשבון האישי.
5. בהמשך, פנתה ענבל פעמים רבות לנאשמת וביקשה לקבל את כספה ואילו הנאשמת דחתה אותה בתואנות שונות ולא העבירה לה את כספי הפיצוי.
6. במעשיה המתוארים לעיל ובהיותה מחזיקה כדין בנכס שקיבלה בשביל אדם אחר או לזכותו, בפיקדון, שלחה בו הנאשמת יד במרמה לשימושה שלה או של אחר שאינו בעל הדבר.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמת הנאשמת:

גניבה בידי מורשה – עבירה לפי סעיף 393(3) + 383(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

אישום 5 (פל"א 350061/2017)

א. העובדות:

1. ביום 23.6.2016 שכרה ג. ג (להלן: "ג. ג.") את שירותיה של הנאשמת על מנת שזו תייצגה בתביעה נגד חברת הביטוח הראל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "חברת הביטוח"), בגין נזקי גוף שנגרמו לה עקב תאונה בה הייתה מעורבת.
2. ביום 17.11.2016 הושג הסכם פשרה בין הנאשמת, בייצגה את ג. ג., לבין חברת הביטוח לפיו תפצה חברת הביטוח את חנה בסכום של 70,000 ש"ח שישולם ל ג. ג. באמצעות הנאשמת (להלן: "הסכם הפשרה" ו-"כספי הפיצוי" בהתאמה).
3. בהתאם להסכם הפשרה, ביום 1.12.2016 הופקדו כספי הפיצוי לחשבון העסקי של הנאשמת.
4. הנאשמת שלחה יד בכספי הפיצוי במרמה, השתמשה בכסף לצרכיה האישיים והעבירה את כספי הפיצוי מהחשבון העסקי לחשבון האישי.
5. בהמשך, פנתה ג. ג. פעמים רבות לנאשמת וביקשה לקבל את כספה ואילו הנאשמת דחתה אותה בתואנות שונות ולא העבירה לה את כספי הפיצוי.
6. במעשיה המתוארים לעיל ובהיותה מחזיקה כדין בנכס שקיבלה בשביל אדם אחר או לזכותו, בפיקדון, שלחה בו הנאשמת יד במרמה לשימושה שלה או של אחר שאינו בעל הדבר.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמת הנאשמת:

גניבה בידי מורשה – עבירה לפי סעיף 393(3) + 383(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

אישום 6 (פל"א 248397/2017)

א. העובדות:

1. במהלך שנת 2011 שכר ד. ד. (להלן: "ד. ד.") את שירותיה של הנאשמת על מנת שזו תייצגו בתביעה נגד חברת הביטוח מגדל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "חברת הביטוח") ואדם נוסף (להלן: "האחר"), בגין נזקי גוף שנגרמו לו עקב תאונה במלון דן אילת בה היה מעורב.

2. ביום 31.7.2014 נתן בית משפט השלום בתל אביב פסק דין בתביעתו של ד.ד לפיו על חברת הביטוח והאחר לשלם לערן פיצויים בסך 92,625 ש"ח (להלן: "כספי הפיצוי").
3. בהתאם לפסיקת בית המשפט העבירה חברת הביטוח לחשבון העסקי של הנאשמת סך כולל של 121,744 ש"ח בשלושה מועדים שונים, כאשר האחרון שבהם הינו ביום 31.1.2016.
4. הנאשמת שלחה יד בכספי הפיצוי במרמה, השתמשה בכסף לצרכיה האישיים והעבירה את כספי הפיצוי מהחשבון העסקי לחשבון האישי.
5. בהמשך, פנה ד.ד פעמים רבות לנאשמת וביקש לקבל את כספו ואילו הנאשמת דחתה אותו בתואנות שונות ולא העבירה לו את כספי הפיצוי.
6. ביום 3.3.2016 העבירה הנאשמת ל-ד.ד סך של 60,000 ש"ח בלבד מתוך כספי הפיצוי.
7. במעשיה המתוארים לעיל ובהיותה מחזיקה כדין בנכס שקיבלה בשביל אדם אחר או לזכותו, בפיקדון, שלחה בו הנאשמת יד במרמה לשימושה שלה או של אחר שאינו בעל הדבר.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמת הנאשמת:

גניבה בידי מורשה – עבירה לפי סעיף 393(3) + 383(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

עדי התביעה:

דנית סואץ, עו"ד
פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

תל אביב-יפו, כ"א בתמוז תשע"ט

24 ביולי 2019

מספר תיק פרקליטות: 05/00002713/19

מספר תיק חקירה (פל"א):

סימוכין 268250/2019

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סגור ציבורי אם מתקיים בו אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו – 1995.

הודעה לבית-המשפט

בהתאם להוראת סעיף 15א'(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב – 1982 המאשימה מודיעה בזאת, כי קיימת אפשרות לפיה יתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אם יורשע בתיק זה.